

Leek 22-06-2023

Betreffende misbruik machtspositie medewerkers UWV

Geachte heer, mevrouw

In de gemeente Westerkwartier waar ik woonachtig ben heb ik door maatregelen van de overheid betreffende corona en later de energieheffingen mijn bedrijf ten onder zien gaan.

Nu ik zonder inkomsten ben geraakt weigert de UWV van de gemeente in dit geval vanaf het begin mee te werken om mij een uitkering toe te kennen.

Na regelmatig onbeschoft bejegend te zijn door heeft deze ondanks zijn persoonlijke afkeur van mijn persoon mij toch een uitkering toegezegd. Dit omdat ik hier nu eenmaal recht op heb. Ook al zag en zijn collega's die mij persoonlijk kennen dit liever niet.

Omdat ik invalide ben en een been mis, hierdoor regelmatig na het ziekenhuis moet heeft mijn zoon mij een aangepaste auto gegeven waar gelijk weer een middel in zag om zijn persoonlijke hetze tegen mij voort te zetten en mij de uitkering te ontnemen.

Mijn zoon heeft duidelijk een verklaring ingediend waarin staat wat de waarde van de auto is en deze waarde is ook online op te vragen. De waarde is dan ook minder dan wat ik zou mogen bezitten.

Maar heeft een middel gevonden om mij toch dwars te zitten. Hij heeft geen verstand van auto's laat staan invalide mensen en staart zich blind op het merk. Dus vraagt hij om een waardebepaling van een specialist. Omdat ik geen inkomen heb kan ik deze niet betalen en moet ik kiezen tussen met de auto naar het ziekenhuis of thuis blijven pijn lijden.

Dat totaal geen kaas heeft gegeten hoe zijn cliënten moeten leven blijkt wel uit de opmerking dat ik niet moet zeuren want een waarderapport kost "maar" 200 euro. Deze opmerking laat zien dat niet op de plek hoort te zitten waar hij nu zit. Wanneer je uitkeringen toezegt en hebt over "maar" 200 euro betekent dat je niet weet wat het is om van een bijstanduitkering rond moet komen.

Overigens is in het verleden vaker tegen mij met verheffende stem uitgevallen met opmerkingen hoe moeilijk is het nu dat je dit of dat inlevert. Medewerkers van het UWV in de gemeente Westerkwartier begrijpen dan ook niet hoe moeilijk en zwaar het is om je bedrijf te verliezen en er helemaal door heen te zitten.

Overigens heeft al te kennen te geven dat er niets meer mogelijk is en zelfs mijn uitkering terug wil vorderen. Hier zijn echter geen gronden voor maar aangezien het plan is om mij eerst volledig financieel helemaal uit te kleden zodat ik nog niet eens de eigen bijdrage van een advocaat kan betalen ben ik overgeleverd aan de grillen van medewerkers uit uw gemeente die een persoonlijk statement willen maken.

Het feit dat ik gewoon geen inkomen heb en gewoon echt recht heb op een bijstandsuitkering is dan ook totaal irrelevant voor het personeel van het UWV in de gemeente Westerkwartier. Er wordt gekeken naar mijn persoon met vooroordelen en niets meer dan dat.

Natuurlijk wordt er nog steeds gedacht dat deze kafkaëske situaties in Nederland niet bestaan echter zit ik er nu midden in. Ik verwacht dan ook dat deze brief serieus wordt bevonden en er onderzoek komt naar deze medewerkers en na conclusie maatregelen worden getroffen. Dit is dan ook niet de eerste keer dat ik met het UWV van het Westerkwartier in de clinch lig. Sterker nog deze keer zagen ze hun kans schoon om een rekening uit het verleden te verheffen.

Door het gemis van mijn been hoor ik eigenlijk 100% afgekeurd te worden echter doet deze zelfde UWV bemanning er alles aan om dat te voorkomen. Dit in de hoop dat ik aan de bedelstaf geraak en niet meer in deze gemeente kan wonen.

Voor de goede orde de waardebepaling van een specialist betreffende deze aangepaste auto komt er wel, echter heb ik nu eerst spullen op marktplaats, waaronder mijn televisie en wat andere dingen o.a. geërfd van mijn overleden ouders, te koop staan zodat ik hopelijk snel het bedrag vrij kan maken om een specialist te betalen zodat zijn begeerde papiertje te zien kan krijgen want iemand op zijn woord geloven zoals mijn zoon zou iemand werkzaam bij het UWV nooit doen aangezien deze medewerkers nogal wat vooroordelen en persoonlijke gevoelens de boventoon laten voeren.

In de tussentijd zou ik ook moeten eten echter is mijn uitkering stopgezet. Op deze manier krijg ik het natuurlijk nooit voor elkaar om een specialist te betalen. Om de dag vast voedsel eten lukt mij nog wel maar honger stillen heeft natuurlijk voorrang op een overbodig papiertje aangezien de waarde al bepaald is.

Mijn vermoeden wordt m.i. dan ook bevestigd dat dit de bedoeling is van deze maatregelen die dus gewoon echt persoonlijk tegen mij gericht zijn en er duidelijk sprake is van machtsmisbruik en zelfs middeleeuwse praktijken als uithongeren.

Er zijn verschillende voorbeelden dat en zijn collega's een persoonlijke afkeer van mijn karakter hebben en ben dan ook bereid om deze met u te delen. Een voorbeeld hiervan is dat er nooit niet gezocht wordt of iemand een auto bezit, althans niet zonder aanleiding, of dat er een belletje bij het UWV gaat wanneer iemand een auto op naam krijgt. Dat het toch bekend is geworden dat ik een auto in bezit heb gekregen is gekomen door mensen die bij het UWV werken en persoonlijk een probleem met mij hebben. Afgunstige mensen die mij kennen en mijn auto te groot vinden. Dat deze auto een aangepaste auto is maakt deze mensen absoluut niets uit. Mensen die hun machtspositie misbruiken om mij persoonlijk dwars te zitten. Mensen die een man zonder been nog geen auto gunnen omdat ze vooroordelen hebben tegenover iemand. Deze mensen zijn nota bene werkzaam in een publieke functie die er op gericht hoort te zijn om mensen te helpen?! Aangezien mij niet wilde vertellen of beter gezegd erg vaag bleef toen ik vroeg hoe hij dit ten gehore had gekregen ga ik er dan ook vanuit dat er door de gemeente een onderzoek wordt gestart naar deze specifieke situatie en de betrokken medewerkers van het UWV.

Inmiddels kan het UWV zich niet meer beroepen op dat de sancties, bedoeld om mij honger te laten lijden, terecht zijn aangezien ik aan had uitgelegd dat bij voorbaat al spinde op terugvorderingen nog voor ik uitleg kon geven. U ziet geniet van het bedreigen van zijn cliënten die nergens anders meer terecht kunnen. De vond dat sancties en stopzetting of tijdelijk schorsing van mijn uitkering wel erg ver zouden gaan.

Echter zijn er wel sancties opgelegd maar dit is dan ook logisch aangezien er persoonlijke gevoelens van medewerkers van de gemeente bij zijn betrokken. De tactiek van de medewerkers van het UWV is dan ook mij uitroken. Nu mijn uitkering geschorst is ben ik over drie maanden dakloos en zou ik verdwenen zijn uit de gemeente.

Nu kan ik u verzekeren dat er dan in de gemeente voor het stadhuis een man zonder been gaat zitten bedelen zodat iedereen kan zien inclusief de media dat dezelfde overheid die door, achteraf blijken onnodige, maatregelen mijn bedrijf laat verliezen, deze zelfde man ook nog eens uitsluit van het sociale vangnet waar dit land zo prat opgaat.

Overigens had deze zelfde gemeente, omdat ik onder het bijstandsniveau leef door de medewerkster mij middels een energie cadeaubon een wasmachine toegezegd echter is er nooit een zogenaamde tegoedbon naar mijn adres gestuurd. Wanneer ik bel krijg ik nooit

iemand aan de lijn of word ik niet teruggebeld. Wel heb ik nog steeds de mail van een maand geleden waarin staat dat ik in aanmerking kwam. Maar goed daar kan ik geen kleren mee wassen.

Dit doe ik nu met de hand, maar aangezien ik dan op een been voor de wasbak sta stervend van de pijn kan ik alleen het hoogstnoodzakelijke wassen. Ik wil u dan ook graag uitnodigen om dit een keer te aanschouwen puur om uw gelaatsuitdrukking te zien.

Aangezien dit gebeurt in uw gemeente zou het helemaal niet verkeerd zijn dat de gemeenteraadsleden dit ook te zien krijgen. De uitnodiging staat dan ook.

Er is een klacht ingediend bij de gemeente zelf maar het heeft geen zin aangezien ik dit al een keer eerder heb gedaan en duidelijk heb gezien hoe dit door collega's onder elkaar wordt afgehandeld en je nooit een kans maakt door de duidelijke aanwezigheid van nepotisme.

Als klap op de vuurpijl heb ik de woningstichting gevraagd om mijn zoon op het huurcontract te zetten omdat gezien mijn gezondheid mijn tijd hier op aarde niet zo lang meer gaat duren. De woningstichting weigert dit pertinent zodat ik een rechtszaak heb moeten beginnen, en weer de kosten van de eigen bijdrage heb moeten betalen, om hopelijk voor mijn zoon die een vaste baan en een bedrijf heeft, mij verzorgt door o.a. een auto voor mij aan te schaffen, maar geen woning heeft, deze huidige woning veilig te stellen. De woningbouw heeft al aangegeven om de kosten van de rechtszaak mocht ik deze verliezen volledig op mij te verhalen. Ook hier ontkom ik niet aan de indruk dat dit laatste niet meer als een signaal afgeven is van probeer niet je rechten te halen want we pakken je.

De gemeente Westerkwartier marginaliseert zijn eigen bewoners op deze manier wat natuurlijk als onzin wordt beschouwd want dit is Nederland hier komen dit soort situaties niet voor en we hebben een sociaal vangnet voor iedereen.

Intussen woont er in de gemeente Westerkwartier een invalide man zonder been, maar ook zonder inkomen, zonder wasmachine, dus zonder schone kleren die moet bedelen, zelfs stelen om te kunnen eten en binnen drie maanden op straat staat.

Een man zonder inkomen die ondanks het recht op een uitkering geen uitkering krijgt maar ook nooit meer durft aan te vragen uit angst voor represailles van UWV medewerkers die duidelijk een persoonlijke vete met mijn persoon hebben. Keer op keer is gebleken dat er geen sprake van integriteit is bij deze medewerkers echter kan ik praten als brugman tegen instanties zoals de onafhankelijke klachtencommissie of de ombudsman niemand gelooft dat deze praktijken ook in Nederland voorkomen.

Een man die een been mist en constant pijn heeft maar duidelijk door gemeente ambtenaren op zijn plek wordt gezet want er zijn persoonlijke gevoelens in het spel. Een man die zijn been door amputatie is verloren waardoor deze man elke dag helse pijnen lijdt, pijn die niemand zich voor kan stellen, pijn zo verschrikkelijk diep dat de dood welkom is.

Iemand die door de verplichte eigen bijdrage van de medische zorg en stopzetting van zijn uitkering moet kiezen tussen pijnstillers en eten. Nu is het laatste te stelen en dat gebeurt dan nu ook regelmatig.

U heeft in uw gemeente een invalide man rond strompelen die zijn aangepaste auto niet mag rijden en ondertussen eten moet stelen.

Zou graag te weten te komen wie mij wel vertegenwoordigd in deze gemeente en of ik überhaupt wel rechten heb.